

Homeopatická akademie Letní praktický seminář

Aby homeopat mohl úspěšně a samostatně zvládat své případy, měl by mít v rámci studia možnost pracovat a řešit případy pod odborným vedením zkušeného homeopata. Tyto „supervize“ jsou podmínkou absolutoria různých homeopatických college i v zahraničí. Letní soustředění Homeopatické akademie se tradičně vyznačují dobrou náladou, pracovní atmosférou, příjemným diskusním prostředím. Případy, na videozáznamu nebo s přímou účastí analyzovaného klienta, jsou řešeny kolektivně pod dohledem zahraničních homeopatů. Diskusí se účastní každý, kdo o to má zájem. První tři dny povede semináře MUDr. Vladimír Petroci ze Slovenska, autor knížky o dětských typech, který bude řešit své případy mj. metodou holanďana J. Scholtena. Další tři dny budou patřit Nickovi Churchillovi z Anglie. Seminář probíhá vždy 6 h denně, zbytek dne je věnován individuální rekreaci a kratším večerním přednáškám na správně, převážně esoterní, témata.

V tomto roce se setkáme ve východních Čechách - v hotelu Jezerka, který se nachází v chráněné krajinné oblasti Železné hory, cca 3 km od městečka Seč a cca 200 m od přehrady. Pokoje mají vlastní soc. zařízení, terasu, TV, sat., tel. Hotel je dobře vybaven pro školící akce. Jeho součástí je také vinárna, venkovní terasa s možností grilování, posilovna, sauna s menším bazénem, dva tenisové kurty, hřiště na volejbal, nový venkovní bazén, půjčovna kol a lodí. V okolí hotelu jsou značené turistické a cykloturistické trasy. Detailní informace naleznete na internetu na adrese www.jezerka.cz

Termín: 3. – 9. 7. 2004

Cena: 2800 Kč kurzovné pro studenty a absolventy Homeopatické akademie, 3300 Kč pro ostatní zájemce

Ubytování + plná penze: 2900 – 3400 Kč pro všechny kurzisty (dle výběru ubytování ve 3 lůžkovém, 2 lůžkovém pokoji nebo apartmánu), 3240 – 3600 Kč pro doprovod (rodinní příslušníci ap.)

Příhlášky zasílejte na:

Alternativa, E. Přemyslovny 380,
15600 Praha 5, tel./fax: 257 922 331
tel.: 257 899 205, e-mail: alterceh@post.cz

Několik okamžiků z ložského semináře v Javorné



Vyšetření psa Danči



U piva



U ohně

40/2003

HOMEOPATIE

alternativa
alternativa



Cannabis indica (marihuana, hašiš) ♦ Cannabis indica
Současný případ Cannabis indica ♦ Porucha soustředění ♦ Případ gangrény
Ustilago maydis - popis léku ♦ Případ krvácejících děložních fibroidů
Ustilago při masturbaci ♦ Dva případy autopatie

Editorial

Vážení čtenáři, dovoluji, abych připomněl malé výročí. Toto je čtyřicáté číslo časopisu Homeopatie. Znamená završení deseti ročníků odborného periodika, zaměřeného na celostní homeopatii. Znamená desetiletou práci mnoha autorů, překladatelů, redakce i administrace. Znamená také deset let čtenářské pozornosti, kterou již mnozí z vás našemu časopisu věnují. Těch deset let je poznamenáno snahou redakce odrážet pravdivě dění v naší i světové homeopatii, připomínat její velké tradice, podporovat rozvoj u nás ještě stále nového a málo zakořeněného oboru. Ambicí Homeopatie je být pracovním nástrojem, doplňkem knižních materiálů mediků, přinášet poznatky o metodice léčby a popisy zajímavých případů. Hlavním cílem časopisu ovšem je a bylo pomáhat zmenšovat utrpení lidí – a to je také náš hlavní výhled do budoucna.

Děkuji jako redaktor časopisu všem, kdo se na jeho práci až do současnosti podíleli. A děkuji také všem čtenářům za to, že svým zájmem umožnili ba možná i vyvolali jeho existenci.

Příštím číslem vstoupíme do druhého desetiletí Homeopatie. Jsem mírně zvědavý, co nám přinese, ale jsem si jist tím, že to bude hodně záležet i na vás, kdo čtete tyto řádky. Je to váš časopis.

Mgr. Jiří Čehovský

Nezapomeňte si včas přiloženou složenkou předplatit další ročník časopisu (4 čísla). Předplatné včetně poštovného na rok 2004 je 260 Kč.

Foto na obálce: *Caltha palustris* (blatouch bahenní)

HOMEOPATIE č. 40. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 2003. Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba, Ing. Petr Mojžíš. Redaktor Mgr. Jiří Čehovský. Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel./fax: 257 922 331, e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>.

Překlady anglických textů Mgr. Jana Hollanová

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku včetně poštovného 65 Kč.

Cannabis indica (marihuana, hašiš)

Dr. P. P. Wells

Převzato z časopisu *The American Homeopathic Review*, září 1862

Tuto drogu v hojně míře užívali orientálci, kteří si její pomocí vyvolávali opojení. Literáti s živou představivostí, kteří její účinky pozorovali nebo sami zakusili, jí bohužel dodali romantické a poetické glorioly. Nádherné vize, které vyvolává, živé a barvitě představy, volně plynoucí a tryskající pocity rozkoše byly líčeny s výmluvností tak vznešenou, jaké jen je schopna poetická mysl, takže se holdování této neřesti začalo jevit jako vysoce estetické překračování hranic běžného lidského prožívání, a nikoli jako zločinné porušení fyzických a morálních zákonů. Romantické kouzlo, jímž byla opředena, nakonec překrylo pravou povahu této neřesti a bohužel zapůsobilo na fantazii a chutě lehkomyšlné mládeže v míře, jaké by se nikdo ani ve snu nenadál, takže se z ní stal neobyčejně významný obchodní artikl, zejména v okolí universit. (Tuto informaci poskytl pisateli jistý majitel obchodu v sousedství jedné z největších universit, který praví, že by dávno zkrachoval, nebýt prodeje hašiše studentům.) Mladí muži, kteří se zde shromažďují, aby zde třífili svůj intelekt a vkus, se zde naučili jednomu ze způsobů užívání této drogy podle zákona podobnosti, a údajně jej praktikují v rozsahu vskutku alarmujícím. Často ji užívají jako antidotum následků hýření, zejména požívání alkoholických nápojů, jejichž nepříjemné následky odstraňuje se zázračnou rychlostí a úplností. Symptomy zaznamenané těmi, kdo drogu požili, a pozorované dalšími osobami, nás přivedly k tomu, že jsme tuto skutečnost očekávali a priori, a svědectví mnoha lidí, kteří takovou úlevu pocítili, potvrzuje oprávněnost tohoto očekávání. Pocit vyčerpanosti, horečného neklidu, bolest hlavy, zatemnění intelektu a další doprovodné symptomy zmizí během několika minut, a mladistvý hříšník si připadá, jako by se nic zvláštního nestalo, a jelikož se nepříjemných následků dokáže tak snadno zbavit, velmi brzy se opije znovu, a celý experiment bude opakovat až do úplné ztráty intelektu, charakteru, a možná i života.

Lidé, kteří mají k těmto informacím přístup, tvrdí, že taková praxe vládne na mnoha universitách naší země. Jestliže je to pravda, je na čase, aby varovná slova konečně dolehla ke sluchu těch, kdo zodpovídají za chování a bezpečnost mladých lidí.

Podobnost účinků Cannabis indica účinkům alkoholu není nijak udivující, bylo by jistě divné, kdyby zákon, který považujeme za univerzálně platný, selhal v tomto jediném případě. Je sice pravda, že ne všechny symptomy zaznamenané u Cannabis mají protějšek u otravy alkoholem, ale mnohé z nich ano, a v tomto

ohledu je tu obdobný vztah jako mezi ostatními léky a nemocemi. Žádná nemoc nevykazuje úplně všechny symptomy daného léku, a přesto ji tento lék vyléčí.

V dalším textu uvedu některé symptomy zaznamenané autorem „Pojídače hašiše“ jako následky užívání této pozoruhodné drogy, přičemž mnohé z nich potvrzují experimenty osob pisateli známých.

Všichni se shodují na tom, že první symptom se dostaví po uplynutí několika hodin. Jde vždy o chvění, které rozvibruje celé tělo až po konečky prstů a zasáhne i mozek, po něm pak následuje zážitek strašné hrůzy.

Pak přijde zvláštní pocit izolace ode všeho, co dotyčného obklopuje, s pocitem osamělosti, ač je obklopen přáteli.

Vlastní hlas mu zní divně, jako by ani nebyl jeho.

Připadá mu, jako by načas ztratil vědomí, které se postupně navrácí.

Všechny smyslové vjemy jsou přehnané.

Iluze smyslových vjemů. Slyší hlasy a líbeznou hudbu. Vidí překrásné scenérie, tak nádherné, že snad mají obdobu jen v ráji. Krajiny úchvatné krásy se záplavami květů oslnivých barev zkombinovaných tak, aby poskytovaly nebývalou rozkoš. Architekturu velkolepé krásy, to vše vyvolává pocit ničím nerušeného štěstí.

Mimořádně přehnané vnímání času a prostoru – několik vteřin se zdá jako celé věky – vyřčení jediného slova se zdá dlouhé jako celé drama – pár kroků se zdá jako nepřekonatelná vzdálenost, taková rozloha. Místnost se rozpíná, osoby sedící uprostřed kolem stolu mizí kdesi v dálavách, strop stoupá, ocitá se v obrovsky rozlehlé hale.

Náhle začne být podezřívavý vůči různým osobám a věcem.

Zdá se, jako by vedl podvojnou existenci, přičemž jedna z nich odkudsi z výšky sleduje druhou, procházející různými stadii hašišového deliria.

Připadá mu, že se proměnil v jakousi vegetativní existenci, např. jako obrovitá kapradina a je zahalen oblaky hudby a vůně.

Jde po ulici a náhle uvidí ze zdi vyskočit zahalenou mužskou postavu. Její vzhled vzbuzuje nezměrnou hrůzu. „Každý tah jeho tváře byl poznamenán stopami života černajícího se nejodpornějšími zločiny. Upíral na mě pohled plný kruté zvrhlosti a bezedného zoufalství. Pouhý pohled na něj mi připadal jako nesnesitelný a tak jsem se v hrůze odvrátil a dal se na útěk.“

Vzrušení jako by potencovalo všechny jeho schopnosti. „Překypoval jsem neovladatelným životem, kráčel jsem se svaly obra.“

Vše kolem i uvnitř je naprosto záhadné, a to je děsivé.

„Mohl jsem sledovat krev na každém centimetru jejího oběhu. Věděl jsem, kdy se která chlopeň otevře a zavře. Tlukot mého srdce byl tak jasně slyšitelný, že jsem se až divil, že jej neslyší ostatní.“

Strach z „městnání, mrtvice, krvácení a mnohočetné smrti.“ Strach ze smrti, o níž se domnívá, že je nablízku.

Vlastní hlas mu zní nesmírně hlasitě. Je přesvědčen, že neslušně nahlas hovoří, přestože nepromluvil ani slovo.

Vize mlčenlivé armády, která ho mívá, když jde večer po ulici.

Slyší hudbu nesmírně líbeznou a nádhernou melodii a harmonie, vidí vznešené bardy s harfami, kteří hrají, jako by to byla nebeská hudba.

Prudké porывы extatické rozkoše či nejtemnější hrůzy se střídají s mírnějšími a poklidnějšími podobami delirantního vzrušení a halucinací.

Má směšné vidiny starých vráščitých žen, o nichž zjišťuje, že jsou sestaveny z pletací příze.

Náhle jako by procházel ohromnými rozlohami prostoru a byl naplněn nevýslovným mírem a všechna jeho přání byla uspokojena.

Křičí, vyskakuje do výšky, radostně tleská rukama.

Plete si dobrého známého s čínským mandarinem.

Domnívá se, že umí létat vzduchem jako ptáci.

Zpívá, improvizuje slova i melodii.

Směje se neovladatelně a nemírně představě, že jeho noha je plechovka plná tyčí na uchycení koberce na schodech, slyší jak tyče při chůzi rachotí. Druhá noha se náhle prodlouží tak, že ční několik set metrů do vzduchu, takže je donucen poskakovat po jedné, když jde po ulici s přítelem.

Má intenzivní žízeň, přesto se však bojí pít, protože by se mohl zadusit mohutným proudem tekutiny plynoucí mu do krku; není to voda, ale lahodné Metheglin-ské, co polyká s nadlidskou rozkoší.

Duše jako by se oddělila od těla a hledí na něj z výše, sleduje všechny podrobnosti životních procesů, může procházet tam i zpět zdmi pokoje a rozhlížet se po okolní krajině.

Zdi pokoje se náhle pokryjí tančícími satyry a mandariny, kteří pokývují ze všech stran.

Když se prochází v pleněru, pláň se náhle rozšíří a na ní se objeví horda Tatarů, kteří se řítí šílenou rychlostí, na čapkách jim vlají pera a žíně.

Absolutně nesnese, když mu někdo odporuje.

Důvěrně známé předměty vypadají cizí, nepoznává je.

Na procházce s přítelem u potůčku si představuje, že je to Nil a on je cestovatel Bruce.

Představuje si, že vládne nekonečnými vědomostmi a schopnostmi vidění, pak že je Kristus a přišel navrátit světu dokonalý mír.

Domnívá se, že jeho slovo má tvůrčí moc, že stačí, aby promluvil, a vše bude dokonáno.

Domnívá se, že je Daniel Webster a jeho výřečnost a schopnost argumentace je všemocná.

Pak opět vlastní veškeré bohatství světa, a s dobrotivostí, jež se vyrovná jeho bohatství, zahrnuje bohatstvím všechny potřebné kolem sebe.

Zdá se, že prochází podivnými proměnami, hned je obrovskou pilou a vrhá se vpřed a vzad, zatímco prkna odletují na obě strany v naprosté úplnosti; pak je lahví sodovky poletující sem a tam; potom obrovským hrochem; poté žirafou.

Myšlenky se mu řítí hlavou tak rychle, že je nemožné je zapsat.

„Prudká horečka přiváděla mou krev do varu a každý úder srdce zněl jako takt obrovitého stroje.“

Nechtěný pláč – slzy se jeví jako krev.

Když jde po ulici, domy se náhle dávají do pohybu a začínají pokyvovat, uklánět se a tančit nesmírně pozoruhodným způsobem.

Spánek, který před návykem brát hašiš, býval vždy s více či méně živými sny, byl po celou dobu užívání naprosto beze snů.

Dlouhý a klidný spánek.

Tak silný třes rukou, že nedokáže psát.

Měděná pachut' v ústech.

Velká ostrost sluchu.

Výše uvedené symptomy postihující především vnímání a imaginaci představují příjemnou fázi deliria Cannabis.

Podobnost uvedených symptomů příznakům objevujícím se u nejběžnějších forem šílenství jistě není třeba zdůrazňovat. Přehnané vjemy, vzrušená obraznost, pocit pýchy z vlastní důležitosti a moci, šťastná existence v království snů, smyslové iluze, neboli znaky společné oběma stavům, jsou si navzájem tak podobné, že nemohou uniknout pozornosti žádného čtenáře. Důležitost této látky jako léku v této skupině nejničivějších nemocí nelze ani docenit, pokud výše uvedené symptomy jsou spolehlivé, což zřejmě jsou, ledaže by zákony léčby, které jinde platí bezvýhradně, v tomto případě zcela selhaly.

Cannabis indica

Dr. P. P. Wells, Brooklyn, New York
The American Homeopathic Review, říjen 1862

Prislíbili jsme čtenářům, že v následujícím čísle našeho časopisu uvedeme druhou stránku obrazu hašišového deliria či šílenství, který jsme nedávno předestřeli. Tento slib nyní hodláme splnit a začneme prohlášením autora, od něhož jsme čerpali většinu uvedených symptomů, že při dvou různých příležitostech, kdy mysl i tělo jsou v přesně analogickém stavu, a kdy všechny okolnosti, vnější i vnitřní, se v žádném ohledu nijak neliší, stejná dávka hašiše často vyvolá diametrálně odlišný účinek. To je velice důležitý fakt, který ukazuje na širokou škálu možností praktické aplikace, protože tento zvláštní rys je charakteristický pro většinu polychrestů. Autor dále praví: „Jednou jsem vzal třicet gránů, které nevyvolaly téměř žádný postřehnutelný účinek, jindy jsem užil polovinu této dávky a trpěl jsem jako mučedník, anebo se rozplýval blahem v mánii. Účinky jsou tak proměnlivé, že jsem každou další piluli bral s vědomím, že mám před sebou nejistotu tak nesmírnou, jako je vzdálenost mezi nebem a peklem.“ – Zda je užívání drogy v dynamizovaných stavech stejně nejisté jako popsaná zkušenost s masivními dávkami, to musí teprve ukázat lékové zkoušky, a v současné době o tom lze pochybovat.

Další zkušenost téhož autora, potvrzená zkušeností mnoha dalších, ukazuje, že „pokud během extáze hašišového deliria je k prodloužení tohoto stavu užita další, byť sebemenší dávka, velká třeba jen jako polovina hrášku, způsobí nevyhnutelně takové utrpení, z něhož se duše chvěje hrůzou, že je schopna něco takového přestát, aniž by byla zcela zničena. Opakovanými pokusy, které dnes zaujímají přední místo v mém katalogu hrůzných vzpomínek, jsem dospěl k závěru, že toto zjištění zůstává neměnným faktem mezi ostatními proměnlivými fenomény hašiše.“ Zda se při praktickém užívání léku zjistí, že tento zvláštní rys modifikuje opakování dávek, zůstává otázkou, na kterou nejsme v této chvíli s to odpovědět. Jestliže se ukáže, že jde o lék, který nesnese opakování dávky, nebude v tomto ohledu v naší materii medicie jediný, mistří této vědy jej zařadí do skupiny již dosti početné. Citovaný autor také shledal, že i nejblaženější extáze se může zvrhnout v naprostou hrůzu, a že tyto hrůzy, pokud se dostaví, jsou značně zhoršovány tmou.

Jednou se po půlnoci náhle probudil a zjistil, že se nachází ve stavu dokonale jasných vizí, avšak strašlivých, plných démonických stínů. Vedle postele, uprostřed místnosti stály máry, z nichž splyvaly záhyby těžkého rubáše, a na nich úděsná mrtvola, jejíž zsinalá tvář byla znetvořena stopami vražedného násilí. Každý sval napjatý, nehty zaryté do dlaní silou smrtelné křeče. Dvě tenké svíce v hlavách a dvě v nohou zesilova-

ly příšerný nepozemský přísvit, a přidušený smích jakéhosi neviditelného přihlížejícího se vysmíval mrtvole, jako by se triumfující démoni radovali nad svou kořistí.

„Pak se stěny místnosti začaly zvolna, klouzavě přibližovat, strop klesal, podlaha stoupala, připadal jsem si jako vězeň v cele, která se má stát i mým hrobem. Byl jsem unášen stále blíž k mrtvole. Chtěl jsem se odtáhnout. Snažil jsem se vykřiknout, ale nemohl jsem vydat ani hlásku. Zdi se stále přibližovaly. Nakonec se má ruka dotkla čela mrtvého. Tísnil jsem se bez dechu v nepatrném koutku, v jediném prostoru, který mi ještě zbýval. Kamenné oči zíraly do mých a do uší mi zazněl další poryv ďábelského smíchu. Teď se mě zdi dotýkaly na všech stranách a tlačily na mě; pak jsem cítil, jak mě drtí a vědomí vystřídala temnota. (Noční můra)

Probudil jsem se; mrtvola sice zmizela, ale nyní jsem já zaujal její místo na marách. Pokoj se změnil v obrovitou halu, jejíž strop tvořily železné oblouky. Dlažba, stěny, římsy, vše bylo ze železa, jehož vibrace vypovídaly, že toto železo je ďábel, který neuroní ani slzu. Pohled na toto železo mi působil utrpení jako přítomnost obrovitého vraha.

Pak se ze sirného přísvitů vynořila hrůzná postava – ďábel ukutý rovněž ze železa, do běla rozžhaveného a syčícího nádherou podzemní svatyně. Tvář, která byla ztělesněním veškeré zlomyslnosti a ironie na mě vrhla zlobný pohled, který mě zpražil nejen žárem, ale především zkažeností, již symbolizoval. Jiný démon vedle něj houpal kolébkou ukutou rovněž ze železných prutů, pableskující žárem žhnoucím jako všichni ďábli.

Poté z úst démonů zazněl rouhavý popěvek, tak strašlivý, že by si jej žádná lidská mysl nedokázala vymyslet, a zněl, dokud jsem se jeho posloucháním nestal strašlivě zvrhlým. Melodie ladila se slovy a její lomoz se mísil se skřípěním neustále oscilující kolébky, dokud mě nedohnal k nejstrašlivějšímu zoufalství. Náhle mi nejbližší z démonů vrazil do boku do běla rozpálené železné vidle a mrštil mnou do ohnivé kolébky. Ležel jsem tam nespalitelný, zmítán ze strany na stranu pohupováním ohnivé stroje, a stále jsem slyšel onen rouhavý popěvek a demonicky sarkastické oči se výsměšně upíraly do mých. „Zazpívejme mu pekelnou ukolébavku,“ zvolal jeden z démonů.

Cítil jsem, jak sežehnut jako list dechem miliónu let v ohnivé peci, jsem vržen na železnou podlahu. V příštím okamžiku jsem byl na ohromném náměstí obestaveném stopatrovými domy. Hnán strašlivou žízňí vrhl jsem se ke fontáně vytesané ze železa, ale tryskající proudy vykované ze železa byly pouhou výsměšnou napodobeninou vody, byly totiž suché jako troud. Volal jsem po doušku vody a v odpověď se otevřela všechna okna ve všech stech poschodí všech domů na náměstí a v každém okně se zjevil maniak. Skřípěli zuby, upírali na mě planoucí pohledy, drmolili, vyli, chechtali se, hrůzně syčeli a kleli. Zešílel jsem z toho pohledu a začal jsem skákat a napodobovat je.“

Výše popsané symptomy jsou výsledkem jednoho experimentu a jsou uvedeny v pořadí, v němž je pisatel zaznamenal. Při dalším experimentu jiná osoba zaznamenala tyto symptomy:

Chroptivé dýchání. Dilatace zřítelnic. Víčka na pohled pokleslá, poté následuje komatózní stav, trvající celé hodiny, během něhož bylo téměř nemožné zmobilizovat

životní energii. Strnulost svalové soustavy. Neschopnost odhadnout dosah a sílu hlasu při řeči. Při jiném experimentu vržen do „nesnesitelné hrůzy“, když na něj z nebes začala padat „záplava sazí“.

Zoufalství, strach, že je navěky zatracen. Při zaslechnutí jména Božího volal „Zadržte! To jméno je pro mě nesnesitelné, nemohu ho snést. Umírám.“ Z temnot po něm chňapaly démonické stíny, zahalené od hlavy až k patě do inkoustově černých hávů, upíraly na něj zlobou planoucí oči zpod svých kápí. Připadalo mu, že kráčí ohromnou arénou obehnanou obrovitými zdmi. Hvězdy jako by na něj shlížely s lidským soucitem a truchlily nad jeho stavem.

Všechny události jeho dosavadního života, i dávno zapomenuté, i zcela triviální, přeměňovalo prudce vířící kolo v symboly, v nichž rozeznával skutky svého života, a následovaly za sebou v pořadí, jak se odehrály v jeho životě.

V případě jiného experimentujícího se na zdi pokoje, jakoby ve velké vzdálenosti, objevila obludná nabodnutá hlava, která začala dělat nejrůznější grimasy, zarážející, ale směšné povahy. Spodní čelist s divokým vousem se roztáhla do nekonečna, pak se prudce rozevěřela a ústa se roztáhla od ucha k uchu. Nos se natáhl do absurdně obrovských rozměrů, a oči mrkaly rychlostí blesku.

Jeho rty nevydaly ani hlásku, jakoby paralyzovány.

Nejsilněji působí na nervózní osoby sangvinického temperamentu; téměř stejně na temperament žlučovitý; na lymfatický jen mírně, se symptomy jako závrať, nausea, kóma nebo svalová strnulost.

V následujícím experimentu, o němž se autor knihy zmiňuje, po podobných zážitcích, jaké byly popsány výše, zaslechl, právě když se vynořil z hustého lesa, „syčivý šepot: Zabij se! Zabij se! Obrátil jsem se, abych zjistil, kdo to na mě mluví. Nikoho nebylo vidět. Šepot se opakoval se stupňující se naléhavostí; neviditelné jazyky opakovaly ta slova na všech stranách i ve vzduchu nade mnou. „Nejvyšší ti přikazuje: Zabij se!“ Vytasil jsem nůž, otevřel jej a přiložil si ho k hrdlu, vtom jsem ucítil, jak mou paži zasáhl úder neviditelné ruky; náraz odmrštil mou ruku a nůž vířivě odlétl do křovin. Šepot ustal.

Mezi zenitem a horizontem se vznášel obrovitý anděl, černý jako půlnoc. Jeho tvář ve mně vyvolávala nevyřčenou hrůzu a jeho strašlivá ruka byla napůl zařatá nad mou hlavou, jako by se mě chystala uchopit za vlasy. Po nebeské klenbě se blížil rychlostí blesku kočár s koly jako duhová slunce. Když se přiblížil, temný anděl se obrátil a vrhl se do horizontu, z něhož se zakouřilo, když jím prolétl a byl spasen.“

Scéna se pak proměnila, takže připomínala divadelní jeviště, a on byl herec, který improvizuje v tragédii, a nesmírné publikum ho sleduje bez dechu. „Náhle se na všech tvářích objevil podezřívavý výraz. Hledaje útěchu obrátil jsem se k lóžím, ale setkal jsem se s tímž kamenným výrazem. Ó! Oni znali mé tajemství! A v tom okamžiku celé divadlo začalo sborově skandovat: „Hašiš! On požil hašiš!“ Odplížil jsem se ze scény s pocitem nepopsatelné hanby. Chouhlil jsem se ve snaze skrýt se. Pohlédl jsem na svůj

oděv a shledal jsem, že jsou to páchnoucí hadry žebřákové. Od hlavy až k patě jsem byl ztělesněním hnusu. Mé útočiště se ukázalo být na chodníku jedné z hlavních tříd velkého města. Děti si na mě ukazovaly; povaleči postávali kolem a měřili si mě zvědavými a výsměšnými pohledy. Všichni lidé a všichni tvorové na mě hleděli, dokonce i kameny, jimiž byla ulice vydlážděna, mi výsměšně polidsku spílaly, zatímco já jsem se u postranní zdi choulil hanbou ve svých špinavých hadrech.

Slunce se odkutálelo ze svého místa a mraky kolem něj tančily jako sbor.“

Lze namítnout, že výše uvedené záznamy nejsou výsledkem pečlivě vedených experimentů, jaké jsou základem naší spolehlivé Materie mediky, že jsou spíše ukáje-ním hříšné záliby ve vzrušení, že zde není zmínky o vědeckém pozorování, ani záznam všech fenoménů způsobených užitím drogy. To je nepochybně pravda, ale záznam to nikterak neznehodnocuje. Je sice neúplný, ale to, co je zde uvedeno, může nicméně být pravda, a jak bylo již řečeno, většina z toho, co se týče obecné povahy uvedených faktů, byla potvrzena experimenty dalších osob.

Je také možné namítnout, že jazyk, jímž je záznam psán, je výstřední, a že vše je značně přibarveno, takže se jen stěží na takový text můžeme spolehnout a zakládat na něm praktické postupy při zacházení s nemocnými. Že postrádá chladnou atmosféru, jež by měla být charakteristická pro vědecké pozorování. K tomu je možno podotknout, že jazyk v tomto případě je v souladu s tématem, jímž je delirium, šílenství. Většina zkušeností s touto drogou se příliš neliší. Kdyby byl jazyk méně barvitý, nenpodával by věrný obraz jejích skutečných účinků.

V předchozím čísle jsme si povšimli podobnosti symptomů jistých forem šílenství a deliria. Symptomy zde uvedené nejsou o nic méně podobné symptomům jiných forem, zejména prudké mánie, s děsivými smyslovými iluzemi, se suicidálními sklony, s velkou podezřívavostí, hanbou či strachem. Všimněme si, že všechny šílené symptomy v této fázi účinku drogy jsou charakterizovány násilím. Pokud se u některého případu s těmito fenomény setkáte v mírnější podobě, pak zde není dostatečný důvod, aby se uplatnil kurativní účinek léku.

Mnohé ze symptomů u obou obrazů jsou velmi podobné projevům, s jakými se setkáváme v mnoha případech alkoholického opojení – jako například tiché, snivé delirium, pýcha, přehnaný pocit vlastní důležitosti a moci, pohyblivost pevných objektů, groteskní iluze zrakové, sluchové a další.

Ale ze všech abnormálních stavů je zde největší podobnost s děsivými projevy deliria tremens. Tato shoda je tak nápadná, že kdyby byly zde popsány obrazy postižení mysli a smyslů uvedeny jako symptomy některého případu této ničivé choroby, patrně by takové tvrzení bylo přijato jako pravdivé. Tato nápadná podobnost je hlavním důvodem, proč byly nyní publikovány, spolu se snahou obrátit pozornost čtenářů našeho časopisu ke Cannabis jako možnému kurativu na tuto často úpornou a až příliš často smrtelnou chorobu. Teprve když byly symptomy Cannabis alespoň zčásti prostudovány a zaznamenány, ukázalo se, jak široké jsou možnosti jeho aplikace jako

kurativa u duševních nemocí v jejich obecnějších projevech. Jsou-li zde uvedené symptomy skutečné, pak jeho důležitost u tohoto typu případů pravděpodobně ani nelze docenit. Jejich pravosti lze důvěřovat také proto, že mnohé z těchto symptomů byly potvrzeny jinými experimentátory, a také vzhledem k tomu, že se zjistilo, že tento lék je kurativem u případů s podobnými symptomy, což lze považovat za nejvyšší možné potvrzení provingu. To se přihodilo v mnoha případech opilosti a jejích následků, o nichž bylo pisateli referováno, a také v mnoha případech deliria tremens, které byly do jednoho vyléčeny tak okamžitě a úplně, že je to až překvapivé, neboť pisatel byl uvyklý, že homeopatická léčba trvala někdy až dvacet let. K ilustraci tohoto tvrzení snad postačí dva níže uvedené případy, které předkládáme čtenáři s žádostí, aby účinky drogy bedlivě pozoroval a další znalosti o jejím užití či symptomech sdělil redakci časopisu.

W-, asi 30letý muž, těžký alkoholik, který měl opakované záchvaty deliria tremens. V květnu 1862 pil nevázaně po celý týden, když tu se dostavila nespavost a třas tak silný, že nemohl donést k ústům sklenici více než ze dvou třetin plnou, aniž by rozlíl obsah; bolesti hlavy; divoký výraz v očích; s velkou hrůzou, zvláště byl-li ponechán o samotě (viz hašiš); neustálý strach z nějakého strašného zla, zdvihal se v posteli a rozhlížel se po pokoji, kde je důvod jeho hrůzy; hovořil spěšným šepotem; oči podlité krví. Dostal pět gránů hašiše, polovinu v půl osmé večer, druhou část v půl dvanácté. Příštího rána byl při smyslech, posadil se v posteli a oblékl se. Třas a další symptomy zmizely, a co bylo nejpozoruhodnější, ztratil onu velkou chuť na alkoholické nápoje, která bývala při atakách neustále přítomná a naléhavá. Symptomy se už nevrátily.

Angličan, asi 40letý, těžký pijan, nadměrně pil celý měsíc, týden v jednom kuse nebyl střízlivý. Když přišel poprvé, tři noci nespal, byl velmi vzrušený, bylo zapotřebí síly několika osob, aby ho bylo možno udržet v posteli; oči červené, divoce zírající; tvář rudá; viděl, že je místnost plná tváří, které byly odporné; křičel, silně se třásl; hlasitě oddechoval, bez hlenu, ale s oteklými rty. Dostal dávku dva a půl gránů hašiše v sedm večer, a záhy usnul. Probudil se v jedenáct silně vzrušený, dostal podobnou dávku, načež znovu usnul a spal klidně až do příštího rána do deseti, kdy se probudil zcela při smyslech, bez jakýchkoli symptomů kromě mírné bolesti hlavy a pocitu, jako by byl na flámu. Tyto symptomy rychle zmizely bez podání jakéhokoli dalšího léku.

V průběhu večera byl klidný, obtěžovala ho kočka, kterou údajně slyšel ve vedlejší místnosti. Předstírání, že kočka tam není a že ji někdo odnesl, což nebyla pravda, ho neuspokojilo, ale když byla kočka skutečně vyhnána, uklidnil se. Řekl, že kočku opravdu slyšel. Přítel, který bral hašiš, si je jistý, že slyšel dech koně ve stáji vzdálené téměř padesát metrů od domu, v němž pobýval. Tento přehnaně bystrý sluch je běžným symptomem hašiše.

Současný případ *Cannabis indica*

Jonathan Shore

Pacientka A. A.

Datum: 12. 3. 1992

Žena

Ledové ruce. (Rozpačítá.)

Všeobecně rozpačítá, nesvá. Vztahy poznamenané násilím. (Pláče).

Neumí se vyrovnat se svými pocity.

Rodiče se rozvedli, když jí byly tři roky, matka ji dala otci.

Vloni dva rozchody.

Otec těžká srdeční choroba. Transplantace srdce a plic.

Jí se to netýká.

Nerozhodná. Musí dělat, co se od ní očekává, nesmí zklamat své okolí.

Chce být umělkyní. Matka je sama výtvarnice, ale nepodporuje ji.

Depresivní, unavená, pořád spí.

Ztrácí souvislost – vidí, že se rty ostatních pohybují, ale nechápe, co říkají.

Snadno podléhá hypnóze .

Zapomětlivá. Zasněná.

Doma: neklidná, přechází po bytě, horší ve společnosti. Ráda nakupuje. Ze všech těch věcí a barev v obchodech jí jde hlava kolem. Jen tak se tam potuluje. Budou si o mně myslet, že kradu? Vycítí, když někdo vkročí do jejího prostoru.

Když byla malá, nákupní centra ji děsila. Připadala si jako v tunelu.

Má pocit, že udělala něco špatného, že by tu vlastně neměla být.

Je to nepřijatelné, pokud není s někým. Úzkost, když je někdo za ní.

Bojí se neviditelného. Příšery v její představivosti.

Neumí naplnit to, co se od ní čeká. Všechny zklamává.

Je ráda o samotě.

Dlouhodobé vztahy.

Velmi atletická: Balet, tanec, gymnastika. Neustále běhala, rodiče ji nedokázali přesvědčit, aby chodila.

Sex závisí na tom, s kým je.

Je pro ni důležité zařazení do společnosti. Strašně se styděla, když sexuálně vyžrála v 11 letech.

Vždycky si na ni zasedli, vynechávali ji ze všeho. Chovala se jako kluk.

Nehodila se mezi dívky – kompenzovala to tím, že byla silná a rychlá.

Je citlivá na posměch.

Neměla by plakat – musí být silná a starat se o rodinu. Musí být po ruce, když ji budou potřebovat.

Emoce příliš silné, aby je dokázala kontrolovat. Jen se rozletět na kusy.

Strach z pádu, zvláště doleva. Nedostatečná síla nebo kontrola, aby přerušila pád.

Jehly, injekce.

Touží po kořeněném jídle, po polévce.

Zimomřivá. Čím tepleji, tím lépe.

Závrat ve společnosti jistých lidí, jako by měla přepadnout dopředu.

Bojí se odmítnutí.

Budí se ve 3 ráno, úplně bdělá. Po půl hodině znovu usne.

Sporadicky bere Ignatii 6c několikrát denně.

Suicidální sklony v prvním ročníku na vysoké škole.

Tak osamělá.

Velmi dobrý prospěch ve škole.

2 měsíce se zavírala v pokoji. Zoufalství.

Prostě chtěla umřít.

Cítila se izolovaná od ostatních.

Velký tlak na studijní výkon.

Neustále se snaží zařadit se do společnosti.

Plán: Cannabis indica 200c.

Kontrola 14. 1. 1993:

Zlepšení.

Hodinu po podání léku usnula hlubokým spánkem.

Nemohla udržet oči.

Dutiny mnohem lepší.

Ruce a nohy mnohem teplejší.

Menstruace se zpozdila, ale žádné křeče.

Ale před několika dny to bylo špatné.

Už není tak mimo.

Dala výpověď v zaměstnání – zkusí jinou práci.

Má odvahu měnit věci.

Snadněji vyjadřuje emoce.

Škrábe se po celém těle.

Lepší, když je zataženo a v deštivém počasí.

Citlivá na změny počasí.

Pálí ji oči. Šest až sedm dní bolest hlavy v 6 hodin odpoledne.

Bolest kloubů pravé ruky.

Neklidná večer a v noci. Chodí sem a tam, neví přesně, co chce udělat.

Jakoby elektrický pocit vystřelující páteří nahoru a do rukou a epigastria. Připadá si jako dítě, když něco provede.

Lepší přecházením.

Sny živé, ale normální, spíše než obvyklé fantastické: hovoří se zvířaty, vzlétá z útesů.

Řeší záležitosti se starými nepřáteli.

Konfrontace tváří v tvář.

Vracejí se sen o sbírání peří.

Téma důvěry a víry, že ji ostatní mají rádi.

Hodnocení: Dobré působení.

Pozvánka na vybrané jarní přednášky Homeopatické akademie

Mike Keszler, Německo, **20. a 21. března** ve FTVS, José Martího 1, Praha 6, vždy od 9 h. Další setkání s učitelem homeopatické školy v Gautingu (nedaleko Mnichova), který studoval u R. Morrisona v USA. Rozbory jeho případů a výklad léků. Metoda a materia medica.

Russell Malcolm, M. D., Velká Británie, **15. a 16. května**, FTVS. Přednáška s názvem „Resonance“, která je součástí učebního programu londýnské Faculty of Homoeopathy, pojednává o etiologii, příčinných souvislostech vzniku potíží, při předpisování a vedení případu. Jde o nové téma, které dosud nebylo nikdy soustavně pojednáno.

Porucha soustředění

Dr. Robinson

Z diskuse na International forum for Homeopathy

První návštěva, září 1992:

Devítiletý chlapec.

Chlapec byl přiveden kvůli agresivnímu chování. Předběžná diagnóza – poruchy soustředění. Matka uvádí, že byl úspěšně léčen Belladonnou kvůli nočním můrám.

„Zlobím ve škole, protože si pobrukuju a zpívám.“ Matka dodává, že nosí ze školy poznámky, že běhá po třídě, stoupá si na židli, nevšímá si učitelky, dlouze zírání z okna, a nápadně dlouho si ořezává tužky. „Učitelka říká, že se nedokáže soustředit.“

„Nemá žádnou motivaci,“ říká matka. „Nerad pracuje a odmítá dělat úkoly. Ale docela rád seká trávu a vynáší odpadky. Když byl malý, nerad dělal to, co jiné děti, jako třeba stavění z kostek nebo skládání hlavolamů.“

Má zmatek ve věcech a je nepořádný. Přes tyto problémy má dobré známky.

„Nemám rád školu.“ Matematika je jeho oblíbený předmět, i když v něm nevynechá.

Matka říká, že když si přečte příklad, nedokáže ho vyřešit. „Například, když přečte: „Když čtyři šimpanzice budou mít každá po jednom mláděti, kolik mláďat to bude dohromady?“ nedokáže to spočítat. Ale když příklad slyší, umí odpovědět.“ Stejně tak když přečte odstavec textu, nedokáže odpovědět na otázku, která se ho týká, ale dokáže se odstavec naučit nazpaměť.

Oblíbené činnosti jsou hraní fotbalu a plavání.

Skoro vůbec není zlostný. Když byl malý, nechtěl půjčovat hračky a nekamarádil se s dětmi.

Touží po pizze (2), pomerančích (1), ovoci (1) a bílém chlebu.

Odpor k masu, tuku, rybám, mléku (2), sýru, kuřatům a vejším (1).

Má docela velkou žízeň na studenou vodu z lednice.

„Sním všechno, co uvařím,“ říká matka. „Nemá žádné výrazné chutě. Ale když se dressing na salát rozlije na jiné jídlo, nechce ho jíst. Říká, že je kontaminované.“

Během interview je milý a spolupracuje, ale zdá se poněkud duchem nepřítomný, s jedinou výjimkou, a to když mluví o svém nejlepším kamarádovi. Vypadá docela živý, když hovoří o tom, jak je to pěkné, když si spolu hrají, zdá se, že jsou si s kamarádem hodně blízcí. Jeho matka na to nevěřičně hledí: „Vidá toho chlapce v kostele, jinak si s ním hrál za celý rok snad jen jednou,“ vysvětluje.

Fascinuje ho oheň, dokáže o něm mluvit „celé hodiny“, jak tvrdí jeho matka.

V těhotenství se nedělo nic zvláštního, snad jen to, že matka po celou dobu kouřila. Celých jedenáct let předtím kouřila marihuanu, ale přestala, když zjistila, že je těhotná.

Je horkokrevný (2).

Interview skončilo tím, že matka před ním prohlásila: „Je divný.“

„Proč myslíte?“ zeptal jsem se.

„Nic ho nebaví. Nemá doopravdy rád žádné jídlo, ani sport.“

Robinson: Tak kde je tady jádro pudla?

Barbara Newlon: Co mi tu připadá divné, je to, že se něco děje s chlapcovým smyslem pro čas. Stráví s někým jen chvíli, a připadá mu, že jsou blízcí kamarádi, a pak stráví strašně dlouhou dobu ořezáváním tužky a neví o světě. To mi připadalo zvláštní, podivné a neobvyklé.

Robinson: Ano, to je zajímavé. Velmi správně.

Barbara Newlon: Něco se odehrává v jeho vědomí, v jeho paměti. Je tam nějaká obrovská mezera v čase a v souvislostech.

Robinson: Jste na správné stopě.

Durr Elmore: Pomýšlel bych v tomto případě na Cannabis indica, hlavně proto, že matka kouřila marihuanu a přestala, než se narodil. Myslím, že se u takovýchto dětí často indikuje tam, kde nevidíte prudkost a násilnost některých jiných hyperaktivních léků, ale je tu výrazná jistá nepřítomnost ducha a časové disproporce.

Robinson: Výborně. Dal jsem chlapci Cannabis 1M.

Analýza:

Nedošel jsem k předepsání použitím specifických rubrik. Co mě k předepsání přivedlo, byla chlapcova extrémní nepřítomnost ducha – ne jeho neklid – v souvislosti s tím, že jeho matka brala marihuanu celá léta předtím, než otěhotněla.

Jsem přesvědčen, že stav rodičů v okamžiku početí a během těhotenství může určit charakter a chování dítěte, někdy i na celý život. Přestože jeho matka s marihuanou přestala, jakmile zjistila, že je těhotná, užívala ji přinejmenším první tři týdny, což je dostatečně dlouho, aby se to na dítěti mohlo projevit. Také muselo trvat několik měsíců, než se dostala z duševního stavu navozeného Cannabis.

Plán: Cannabis indica 1M, jediná dávka.

Kontrola, říjen 1992:

Chlapcova matka den před kontrolou navštívila jeho učitelku. Ta byla velmi potěšena. „Je to k nevíře, jak výrazně se jeho práce ve škole zlepšila. Jeho schopnost soustředění se zlepšila opravdu nepředstavitelně.“

Stále ještě zlobí ve škole – příliš mluví a zpívá si a pobrukuje – ale mnohem víc dává pozor. Také se víc hlásí.

Oba rodiče zaznamenali, že si sám od sebe dělá úkoly, aniž by mu to připomínali.

„Opravdu se s ním stala výrazná změna,“ referuje matka. „Zrovna tenhle týden mi řekl: „Teda mami, tenhle mexický sýr mi ale strašně chutná!““

Když jsem se ptal na jeho problémy se čtením matematických příkladů, matka odpověděla, že už je dokáže řešit. Nedávno dělal nějaký test, a devatenáct ze dvaceti otázek měl správně.

Všiml jsem si, že jak sedí v mé ordinaci, neustále kope nohama a pohybuje rameny. Brouká si a houpe se na židli.

Požádal jsem chlapce, aby šel na chvíli ven, abych se mohl jeho matky vyptat na její život předtím, než otěhotněla.

Řekl jsem jí: „Musím vám říct, že lék, který jsem vašemu synovi podal, je homeopaticky ředěná marihuana. Povězte mi prosím, jak to bylo v době, kdy jste užívala marihuanu.“

Nejdřív se zatvářila překvapeně, pak šokovaně, a nakonec začala plakat. „Kouřila jsem hodně. Ale přestala jsem, jakmile jsem zjistila, že jsem těhotná. Asi tak v té době jsme přestoupili ke Svědkům Jehovovým. Hodně jsem se změnila. Ale můj manžel se ke mně v těhotenství choval hrubě. Myslela jsem si, že má nějaký poměr. Byla jsem hodně podezřívavá.“

„Měla jste s marihuanou nějaké špatné zkušenosti?“

„Ke konci jsem začala mít strach a byla jsem vynervovaná. Ale vždycky jsem strašně ráda kouřila marjánu. Hodně jsem se smála. Hodně jsem jedla. Bavil mě sex. Byla jsem po ní relaxovaná a zasněná.“

Hodnocení: Lék působí. Jak jsem již uvedl, nepoužil jsem specifické rubriky repertoria, abych došel k předepsání. Ale když vezmeme příznaky matčina stavu, zjistíme, že všechny pokrývá Cannabis: úzkostnost (ve třetím stupni), podezřívavost (třetí stupeň), smích (třetí stupeň), je jako ve snu (druhý stupeň), zvýšená chuť k jídlu (třetí stupeň), zvýšená sexuální touha (první stupeň).

Plán: Čekat.

Kontrola, únor 1993:

Chlapec zpravidla neudělá tak dva úkoly týdně, zdá se, že se poněkud zhoršuje. Přestal si však pobrukovat a zpívat při vyučování. Už nevyskakuje, když má sedět, ale stále ještě moc mluví při vyučování. Podle učitelky se hůř soustředí než předtím. Touží po pomerančích (3), jí dva až čtyři pomeranče denně; po hotdogu s kečupem (1); slanině (1) a boloňských špagetách (2). Chroupá led (1).

Hodnocení: Přestože by jeho chutě ukazovaly na Medorrhinum, můj názor to neovlivnilo. Na Cannabis indica se mu dařilo natolik dobře, že neuvažuji o změně. Rozhodl jsem se lék zopakovat, protože se trochu hůř soustředí.

Plán: Cannabis indica 1M, jediná dávka.

Kontrola, listopad 1993:

Celý rok se mu dařilo dobře, až donedávna. Dostal jedničku z chování, přestože se kamarádí s dětmi, které mají trojku. Nedělá všechny úkoly, přestože mu je učitelka připomíná. Když v únoru dostal Cannabis, dělal víc úkolů. Matka se domnívá, že jeho motivace od té doby poněkud upadla.

Pozorování: Můj dojem z chlapce čtrnáct měsíců po prvním předepsání je, že je to úplně jiný člověk. Je teď veselý a má smysl pro humor. Vtipkuje se mnou. Případá mi bystrý, o vše se zajímá, je stokrát interaktivnější a lépe reaguje. Z apatického dítěte se změnil v živého chlapce, z duchem nepřítomného se stal kluk, který se o všechno zajímá, někdejší neklid a znepokojení vystřídala pozornost a veselost.

* * *

K fotografii na obálce – *Caltha palustris*

(blatouch bahenní, rozšířen na vlhkých místech)

Allen – Encyclopaedia of the Materia Medica

(foto a překlad Jiří Čehovský)

Generálie – chvění celého těla, velký motorický neklid, děti se válí na podlaže jako v agonii.

Mysl – úzkost a neklid.

Hlava – závrať a zvuky v uších, bolest hlavy s tupým tahavým pocitem ze zátylku přes vršek hlavy na čelo.

Oči – matné vidění, slzení, zornice stažené.

Obličej – bledý nebo nažloutlý, velký otok tváře, zvláště kolem očí, otok se šíří na celé tělo.

Ústa – jazyk je pokryt nápadným špinavě bílým povlakem, zvláštní nepřijemný pocit v zadní části jazyka.

Žaludek – velká žízeň, zvedání žaludku, bolestivé zvracení, svíravá bolest kolem pupku a v epigastriu.

Břicho – napjaté.

Stolice – průjmová, silné vyprazdňování s plynatostí.

Močové orgány – bolestivé pálení v močové trubici, při močení, málo moči, která je červená, bolestivé močení.

Končetiny – těžkost a tupost, bolest nebo tupost a napětí v kloubech, vrávoravá chůze.

Kůže – rudé body na chodidlech a nohách, vnitřní povrch stehen pokryt puchýřky, velké puchýře na různých částech těla, zejména končetinách, zádech a obličejí, obklopené červeným kruhem a velmi svědivé, puchýře nejsou větší než plod mandlovníku a jsou naplněny tekutinou, později se mění ve strupy.

Srdce – rychlý slabý puls, přerušovaný.

Případ gangrény

Bohdan Vrabec

V březnu 2002 mne navštívil muž, 78 let, půl roku po amputaci pravé nohy s pokročilou gangrénou. Vyhledal mne proto, že se mu nyní objevila gangréna i na levé noze mezi palcem a prstem. Báł se, že přijde i o druhou nohu, a proto se rozhodl, že zkusí homeopatickou léčbu. Byl silný diabetik a vše se mu hůře hojilo. Po amputaci měl při hojení komplikace.

Povoláním byl včelař a vlastnil obchod s včelími produkty. Nyní trpí depresemi. Má pocit, jako by mu odcházel život. Občas míval vztek sám na sebe a obviňoval se z toho, co se mu stalo. Tvrdil také, že byl vždy perfekcionista. Byl zimomřivý. Gangréna se mu rozvinula po malém úrazu na pravé noze při práci na zahradě, když ošetřoval včely. Podle něj šlo o nepatrné škrábnutí o drát. Rána se mu špatně hojila. Po nějaké době probíhající léčby lékaři konstatovali pokročilou gangrénu a navrhli amputaci, kterou posléze vykonali.

Rubriky:

Strach, smrt z – 3.st. – ACON. ARS. CALC. CARC. CIMIC. GELS. GRAPH. KALI-AR. LAC-C. NIT-AC. NUX-V. PHOS. PLAT.

Svědomy v maličkostech – 3.st. – ARS. CARC. IGN. NAT-C. SIL. STAPH. SULPH. THUJA.

Pocit viny – 3.st. – ALUM. ARS. AUR. CARC. DIG. CHEL. NAT-M. PSOR. STAPH. SULPH.

Výčitky sám sobě – 3.st. – AUR.; 2.st. – Ars. Acon. Dig. Hzos. Ign. Nat-m. Op. Puls. Staph. Thuja.

Choroby, gangréna – 3.st. -ANTHR. ARS. CANTH. LACH. SEC. SIL.

Při pročítání obrazů léků v Boerickeho M. M. jsem u léku *Arsenicum album* objevil v části „končetiny“ heslo diabetická gangréna, a v části „kůže“ heslo anthrax. Zvolil jsem a podal lék *Arsenicum album 30 CH*, jedenkrát za 14 dní, celkem 4x lék *Anthraxinum 9 CH* 1x denně po dobu 7 dní, a potom na 14 dní vynechat. Potom celý proces podávání léku zopakovat. Upozornil jsem pacienta, že se tělo bude čistit, že z rány bude vytékat hnis, pak tekutina. Doporučil jsem, aby ránu čistili, ale neuzavírali ji, dokud bude probíhat čištění. Upozornil jsem, že tělo má přirozený otvor pro odchod hnisu a toxinů. Za dva a půl měsíce přišel na kontrolu s tím, že vše probíhalo tak, jak jsem říkal. (V průběhu užívání léku, během zmíněných dvou měsíců, mě průběžně telefonicky informoval o svém stavu.) Dále mi sdělil, že na kontrole v krajské nemoc-

nici informoval svou ošetřující lékařku o své současné probíhající homeopatické léčbě. Lékařka s léčbou souhlasila, neboť byla zvědavá, co v tomto případě homeopatie zmůže. Ránu mu pouze odborně vyčistila a řekla, ať v homeopatické léčbě pokračujeme.

Při další kontrole jsem pacientovi podal jednorázově *Arsenicum album* 200 CH, neboť klient na lék dobře reagoval, dokonce i obsah cukru v krvi se snížil o 4 jednotky. Další kontrola proběhla za měsíc. Při další kontrole byla rána na noze čistá, bez výtoků, ale stále se nehojila, a tak jsem musel hledat další postup k úspěšnému završení léčby. Nebylo to jednoduché a dalo mi to patřičně zabrat. Znovu jsem prošel několikrát dokola celou anamnézu pacienta. Zaujalo mne, že úraz se mu stal na podzim na zahradě, když tlela tráva. Po delším přemýšlení mě napadl lék ze sněti obilní – *Ustilago maydis*.

Doporučil jsem *Ustilago* 30 CH, pacient ho užíval 1x za 5 dní, celkem 5x. Po 12 dnech mi volal, že se mu rána začíná hojit. Domluvili jsme se, že dobere lék dle určených dávek. Za další dva týdny měl nohu krásně zhojenou, takže poslední dávka léku již nebyla nutná.

Zanedlouho mi přijel poděkovat i s manželkou a po dlouhé době jsem viděl opravdu šťastné lidi. Řekl jsem mu, že dík patří též i jeho manželce, která mu nohu pravidelně koupala a převazovala, a samozřejmě také ošetřující lékařce, která přistoupila na spolupráci. Velmi jsem ocenil klientův zodpovědný přístup k léčbě a jeho trpělivost.

Myslím, že u tohoto případu byla ideální spolupráce všech zúčastněných stran. Nyní uplynul již více než rok od úplného zhojení a muž je stále v pořádku.

Kurzy autopatie

Úvod do metody, spirituální principy a souvislosti, odebrání případu, určení vhodné potence, příprava potencionálního preparátu, sledování a vyhodnocení vývoje případu na videu, diskuse.

Další kurz autopatie I. se bude konat na jaře. Po obdržení předběžné přihlášky vám zašleme pozvánku na konkrétní termín (sobota 9 – 16 h, gymnázium Botičská, Praha 2).

Lektor Mgr. Jiří Čehovský, cena: 500 Kč

Kurzy II. a III. budeme organizovat postupně od února do června. Ti, kterých se tyto kurzy týkají, budou vyzooměni včas o termínu.

*Alternativa s.r.o., E. Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel/fax: 257 922 331
e-mail: alterceh@post.cz, www.ecn.cz/alternativa*



Ustilago maydis – popis léku

Převzato z Pulford's *Graphic Drugs*

Sexuálně úchylná, velmi smutná, často pláče, má žízeň na studenou vodu, vnějškově je zimomřivá, neklidný spánek, oči často pálí když je zavře, chřípí suché jako při nastydnutí, obličej náhle zbledne když sedí a také odpoledne, měděná chuť v ústech, žízeň v noci, časté močení s bolestí při posledních kapkách, vyčerpání z onanie, trpí bolestmi levého vaječnicku, který je zvětšený a citlivý na pohmat, vytéká z ní tmavá, sražená krev tvořící dlouhé, provázkovité sraženiny, trpí extrémní bolestí při menstruaci, kvůli nimž často musí ležet, anebo mensturace nahrazena krvácením z plic nebo ze střev.

Klinicky: Krvácení: jasně rudá, částečně řidká, částečně sražená krev, vagina měkká a houbovitá, pasivní měštnání; bolest směrem dolů až ke kolenům; chronické, děložní, persistentní vytékání tmavé krve, tmavé sraženiny, provázkovité; neustálé, každých pár minut; nesnesitelné bolesti; absence děložních stahů; pasivní, po spontánním potratu, krev ve sražených kusech, silně teče celé dny a týdny; oblast dělohy bolestivá, zvláště na levé straně, dráživé vaječnický, nesnesitelné bolesti vystřelují do dolních končetin.

Děloha zůstává zvětšená po spontánním potratu nebo po porodu; zpožděná subinvolute.

Menses: amenorrhea; během periody ostrá bolest od jednoho boku k druhému, následovaná vypuzujícími bolestmi; menorrhagie, dysmenorrhea, membranózní, bodavá bolest vystřeluje do nohy. Neuralgie levého vaječnicku, obvykle hojné menses následované hnědavou nebo žlutavou leukorrhoeou; intermetentní; vaječnick zvětšený a citlivý na pohmat. Climax, zvláště podrážděná; vysoké štíhlé ženy s průhlednou, bílou pleť. Lochia: hojná, částečně tekutá, částečně sražená, setrvalé nesnesitelné bolesti; zvětšující se při kojení. Onanie; neodolatelné puzení k, časté výtoky, vyčerpání, tupá lumbální bolest zad; spermatorrhea po, poluce každou noc, a dokonce i když o ní mluví se ženou, smutný, pláče, neovládá se, když se ho zmocní vášně. Hrudník: bolest vlevo na okraji žeber, neustále trpí mezi periodami, měštnání ve vaječnicích, bolesti, pálení. Krvácení z fibroidních tumorů, zjistilo se, že tumory zmizí po podání.

Navštivte homeopatické stránky na internetu
www.homeopatie.cz

Nyní nové stránky věnované Autopatii
www.autopatie.cz

Případ krvácejících děložních fibroidů

Laurie Dack, BSc
Z diskuse při IFH

Laurie Dack, BSc, je homeopatka z Vancouveru v Britské Kolumbii. Spolupracuje s Louisem Kleinem, Murrayem Feldmanem a Marlowem Borthwickem ve Vancouver Centre for Homeopathy. Během posledních osmi let si Laurie vybuodovala rozsáhlou praxi. Zaměřuje se především na zdravotní problémy žen a dětí.

Úvod

Začnu svou prezentaci jedním příběhem. Je to indiánská legenda, na niž jsem narazila při rešerších k tomuto referátu. Legenda začíná tím, že byl jeden muž, a ten byl velmi osamělý a hladový. Měl velké kukuřičné pole, které po celá léta vzkvétalo a přinášelo potravu a prosperitu celému jeho kmeni. Kukuřičné stvolky však náhle začaly černat, byly pokroucené a začaly růst nějak divně. Ženy, které kukuřici snědly, onemocněly a nemohly mít děti. Kmen pozvolna mizel. Starší vymírali a děti, které by je nahradily, bylo málo. Ať muž dělal, co dělal, pole skomíralo. Modlil se a modlil, aby se to změnilo – aby měl ženu, která by skoncovala s jeho osamělostí, a aby jeho úroda rostla a byla zdravá. Ale stále rostly jen zdeformované, pokroucené kukuřičné výhonky, a žádná žena nepřicházela. Byl velmi osamělý a hladový.

A pak jednou přišel domů a našel tam krásnou zlatovlasou ženu, jak vaří oběd. Snědl jídlo, které mu připravila, a hned se s ní chtěl oženit. Věděl, že je na ní něco magického – její dlouhé, zlaté, hedvábné vlasy se nepodobaly ničemu, co do té doby viděl. Řekla mu, že si ho vezme pod jednou podmínkou: že nikdy nebude chtít víc než jedno dítě. Muž rychle souhlasil, a tak se vzali. Čas vesele plynul. Úrodě na jeho poli se zase dařilo, a kmeni se narodilo hodně dětí. Muž a jeho žena měli jedno vlastní dítě, a on už nebyl osamělý a hladový. Život byl dobrý.

Jak čas plynul, všechny rodiny kmene se rozrůstaly, jen ten muž měl jen jedno dítě. U tohoto kmene bylo velmi důležité, kolik má kdo dětí, na tom záviselo jeho postavení jako živitele. Ostatní muži kmene se mu začali posmívat. Kdy se rozroste tvoje rodina? Kde máš děti? Copak ty nejsi muž? Copak ti ta zlatovlasá žena vzala sílu? Copak nedokážeš zasadit semeno a nechat ho růst? Není tahle zlatovlasá žena zlý duch?

Nakonec muž nemohl dál snášet jejich posměšky. Šel za svou ženou a domáhal se, že budou mít další dítě. Pohlédla na něho a v očích měla krvavé slzy. Přestože od začátku věděl, že to není obyčejná žena, z těchhle slz ho zamrazilo. Přesto ale trval na svém, protože měl obavy, jestli žena není zlý duch, který ho okrádá o jeho muž-

ství. Příštího dne mu sdělila, že semeno už roste v jejím břiše. Zaradoval se a rozhodl se, že si nebude všimnat krvavých slz, které jí stále kanuly.

Břicho jí rychle rostlo a muž byl radostně vzrušen představou, že jeho semeno musí být velmi silné, když tak rychle roste. Krvavé slzy kanuly stále víc a víc – dnem i nocí. Břicho rostlo a rostlo a žena byla stále slabší a slabší, jak slzy tekly stále víc. Muž měl oči jen pro její rostoucí břicho, představoval si, že se najednou narodí hodně dětí. Myslel na ostatní muže kmene a představoval si, jak pyšný bude, až půjde kolem nich se stovkami svých dětí.

A pak jedné noci, zatímco plakala proudy krvavých slzí, zlatovlasé ženě prasklo břicho a ven se vyvalilo jen zlaté kukuřičné zrno. Muž smutně pohřbil ženu s dlouhými zlatými vlasy, a pak zasadil kukuřičné zrno. Vyrostl vysoký silný stvol s krásnými dlouhými zlatými vlákny, ale zbytek pole byl porostlý týmiž černými, zkroucenými výhonky, jakými bylo jeho pole postiženo před příchodem zlatovlasé ženy. Zase byl osamělý, ale už nebyl hladový. Kukuřičný stvol stále nesl krásná zlatavá zrna, která ho stačila nakrmit a udržet při zdraví.

Poznámka vydavatele: Laurie Dack prezentovala uvedené případy jako by přímo hovořila její pacientka, aby posluchač či čtenář mohl lépe procítit dané symptomy a patologie.

Případ:

L. C., žena, 40 let

Diagnóza děložních fibroidů (3).

Chtějí, abych si nechala udělat hysterektomii – všechno vyříznout. Nemůžu se přes to dostat. Neustále krvácím (3). Krvácím dva, tři až čtyři týdny v měsíci. Někdy to nepřestane ani do příští menstruace; jedna přechází v druhou.

Jsem stále unavená.

Bolest je velmi silná, někdy se nemohu ani pohnout (2).

Břicho mám stále větší (2). Jako bych tam měla něco velkého (2).

Koncem ledna (před třemi měsíci) jsem byla přijata do nemocnice na hysterektomii.

Odešla jsem na poslední chvíli. Prostě jsem to nedokázala. Možná jen odkládám něco, co je stejně nevyhnutelné (pláče). Mám z toho hrůzu. Nikdo neví, co se stane se ženou po hysterektomii. Spousta žen už pak tam dole nikdy nic necítí.

Cítím se, jako bych uvízla mezi skalou a něčím tvrdým.

Začalo to před šesti nebo sedmi lety, když se mi narodilo poslední dítě (chlapec). Je to dárek. Měla jsem několik potratů mezi mými dvěma nejmladšími dětmi (2).

Mám tři děti. Neměla jsem žádné problémy s početím – jen jsem je nedokázala udržet.

Jsem tak unavená tím neustálým krvácením. Připadá mi, jako by ze mě všechno vytékalo, a přitom ten obrovský uzel v mém břiše stále roste. Nevím, jak tam vůbec může něco zůstat. Mám pocit, že to všechno vypadne ven (2).

Jsem tak unavená. Začala jsem být závislá na kávě. Potřebuju zkrátka něco, co by mě udrželo v provozu. Nalévám se kávou, abych se udržela v chodu, ale udržuje mě to jen na minimální úrovni, zatímco v hlavě se mi to všechno mele pořád dokola.

Připadá mi, že jsem špatná na nervy kvůli tomu krvácení, jak ze mě všechno vytéká. Myslím, že to zasáhlo úplně všechno.

Kvůli všemu teď pláču. Cokoli mě rozbřečí. Podívám se na sebe do zrcadla a rozpláču se (2).

Můj manžel si myslí, že se jen poflakuju a nic moc neudělám. Má pravdu. V poslední době toho moc neudělám. Je to těžký úděl – žádná energie, tři děti a manžel k tomu.

Doktor říká, že mám strašně velkou dělohu. Je to pocit, jako bych tam měla fotbalový míč. Jako by to tam všechno bylo zauzlované.

Prodělala jsem čtyři nebo pět ultrazvukových vyšetření. Po prvním sonogramu doktor řekl, že mám v děloze a na vaječnicích fibroidní tumory a že můžeme počkat, ale že bych měla uvažovat o hysterektomii. To bylo před osmi lety. Druhý sonogram byl po osmi měsících a bylo mi řečeno, že fibroidy rychle rostou a že bych se měla připravit na hysterektomii.

Další vyšetření ukázala vždycky to samé. Několikrát mě chtěli vzít rovnou na sál a hned mě odoperovat. Jednou nebo dvakrát jsem si skutečně pomyslela: „A vlastně proč ne?“ Ale vždycky jsem nakonec v poslední chvíli řekla ne. Myslím, že důvodem je strach. Děším se toho (2), strašně se bojím operace i toho, co bude potom. Moje matka prodělala hysterektomii a myslím, že ji to skutečně změnilo. A rozhodně to změnilo mého otce.

Poslední sonogram ukázal rychlý růst fibroidních tumorů a naléhavou potřebu hysterektomie.

Hodně krvácím. Někdy je to jako povodeň. Jindy to teče jen zvolna, ale stále. Zkrátka to nikdy nepřestane, takže se téměř nemůžeme milovat.

Cítím bolest v levém vaječniku; vystřeluje dolů (ukazuje od levého vaječniku k děloze) a někdy napříč (2). Kvůli té bolesti se mi nechce vůbec pohybovat.

Krev je obvykle jasně červená s tmavšími sraženinami. Občas jsou to dlouhé provázky nějaké tkáně nebo čeho.

Když se narodil můj první syn, silně jsem krvácela. Nepamatuji se, jak dlouho, ale také to pořád teklo a nepřestávalo to. Některý den jsem nekrvácela, ale pak jsem něco udělala a začalo to znova. Připadalo mi, jako by mi mělo všechno vypadnout ven. Nakonec mi udělali kyretáž a všechno bylo zase v pořádku.

Později jsem začala hodně krváčet při menstruaci. Šla jsem k doktorovi a nechala jsem si udělat ultrazvukové vyšetření. Řekl mi zase, že jsou tam ty fibroidy a že by to možná chtělo hysterektomii. Řekl také, že v těhotenství tyhle tumory někdy zmizí.

Pak jsem otěhotněla podruhé, a bylo to skvělé. Porod byl v pořádku, ale hodně jsem krvácela. Nakonec mi udělali další kyretáž a další ultrazvuk, se stejným výsledkem – hysterektomie.

Potom jsem měla několik spontánních potratů. Těžko říct, kolik jich bylo, protože jsem měla úplně zmatený cyklus. Myslím ale, že byly čtyři. Prostě jsem z ničeho nic začala krváčet a byl to potrat. Následovala další kyretáž a další vyšetření a další strašné rozhodnutí o hysterektomii před sebou.

V dalším těhotenství jsem překonala hranici tří měsíců. Od té doby to bylo v pořádku, a pak jsem porodila svého nejmladšího syna. Po porodu jsem silně krvácela, a od té doby jsem na hodně dlouho vůbec nepřestala krváčet.

Možná je hysterektomie nevyhnutelná. Vlastně ani nevím, proč tu jsem.

Moje břicho mi připadá jako obrovský uzel, pořád roste a stále krvácí.

Můj manžel říká, že jsem blázen. Už se téměř vůbec nemůžeme milovat. Myslím, že je to pro něho hodně těžké, a pro mě také. Neustále sním o sexu, mám sexuální fantazie (2).

Cítím se velmi unavená a točí se mi hlava (2). Doktor říká, že je to důsledek anémie. Připadám si tak unavená, že už nedokážu vůbec nic dělat.

Ráno vypravím děti do školy a pak si s nejmladším zdřímnu. To se pak utíkám do snů, přemýšlím o tom, jestli ještě kdy budu mít nějaký milostný život. Ten se odehrává většinou ve snech v bdělém stavu, ale to není k ničemu.

Jsem unavená, ale v noci nemůžu spát. Nikdy jsem neměla tolik špatných snů jako za poslední dva měsíce (2).

Břicho mám citlivé, bolest postupuje napříč přes břicho. Začíná jakoby v levém vaječniku a vystřeluje dolů do břicha (2) – někdy z jedné strany na druhou (2). Brání mi to v nějakém výraznějším pohybu, bolesti jsou někdy hodně silné. Vyšetření ukázalo, že na vaječnicích je silný zánět, zvláště na levém. Mám pocit, že je těžký (2).

Jinak vlastně ani nevím, jak se cítím. To břicho mě zcela zaměstnává.

Připadá mi, že to nikdy nepřejde.

Připadám si těžká a unavená a ne zrovna přitažlivá.

Připadá mi, že nikam nepostupuji, že jsem uvízlá na mrtvém bodě.

Téměř nikdy spolu nespíme, a to mi dělá starosti. Asi na to hodně myslím. Budu mít ještě někdy nějaký sexuální život? Člověk nemůže trvale žít ze snů, i kdyby byly sebekrásnější.

Anamnéza: Appendektomie v devatenácti letech.

Když jsem byla hodně mladá, mívala jsem při menstruaci křeče, vzpomínám si, že jsem musela zůstat doma ze školy, protože jsem z toho byla úplně zničená.

Také jsem mívala při menses bolesti hlavy. Teď mě bolí hlava pořád, je to tupá bolest. Beru si aspirin mnohem častěji, než se mi zamlouvá. Bolí mě tady, na čele, je to taková tupá bolest (2). Myslím si, že je to proto, že jsem tak vyčerpaná.

Můj otec mi vždycky nadával, když jsem zůstala doma ze školy. Vždycky vyžadoval, abych byla dokonalá, což jsem samozřejmě nebyla, a tak jsem si připadala, že nejsem dost dobrá. Byl to dobrý člověk. Byl hodně autoritativní, a já jsem nikdy nedokázala naplnit jeho očekávání.

Nebyla jsem nijak skvělá studentka. Ani jsem se moc nesnažila. Kluci pro mě byli vždycky důležitější než studium.

Protože jsem nebyla kluk, nemohla jsem na otce udělat dojem tím, že bych pomáhala s prací na naší farmě.

Byla jsem jediná dcera. Mám šest bratrů.

Hodně se mluví o tom, jak jsme ovlivněni výchovou, já nevím... Můj otec vždycky přišel ke mně do pokoje, posadil se a díval se, jak se chystám ke spaní. Nikdy jsem si to nijak nevykládala, protože to dělal vždycky. Potom, když jsem byla trochu starší, jsme myslím oba věděli, že to není tak docela v pořádku, ale bylo to jen mezi námi. Těšila jsem se na to. V těch chvílích jsem měla pocit, že je šťastný a že je na mě pyšný. Měla jsem pocit, že jsme si blízcí a že je se mnou spokojený.

Když o tom tak zpětně uvažuji, myslím, že jsme překročili hranice toho, co se sluší mezi otcem a dcerou. Ale to už je dávno. Nikdo o tom tehdy nevěděl.

Vzpomínám si, že najednou z čista jasna přestal do mého pokoje chodit a že mi to chybělo. Připadalo mi, že už není žádný způsob, jak zařídít, aby se mnou byl spokojený a aby na mě byl pyšný. Bylo to, jako by se ke mně obrátil zády, a já jsem nechápala proč (pláč). Když na to vzpomínám, je to ve mně jako takový smutný uzel.

Možná že mě to ovlivnilo, protože jsem vždycky hodně získávala sebestvěrání skrze sex. Měla jsem spoustu kluků, než jsem se vdala. Někdy sním o těch časech. Také hodně vzpomínám na dobu s mým otcem. Ale mám pocit viny kvůli těmhle fantaziím.

Krátce po matčině hysterektomii otec přestal chodit domů. Byl jakoby ještě mnohem odtažitější. Nakonec zahynul při nehodě.

Tohle jsem ještě nikdy nikomu neřekla. Nejspíš mám pocit viny. A teď vám to tu všechno vykládám. Cítím to v krku, jako by mi tam něco uvízlo. Nutí mě to neustále polykat.

Bojím se, abych se neodcizila své rodině (pláč) – svému manželovi, kdoví, co taková operace s člověkem udělá. Třeba už spolu nikdy nebudeme moct spát. Možná, že už nebude chtít, nebo třeba nebudu chtít já. Kdo ví?

Hodně na to myslím. Hodně myslím na sex, a přitom nemůžu s nikým nic mít. Krvácím teď od jedné menstruace do druhé (2). Takže musím potlačovat sexuální touhu a nemůžu s tím nic dělat.

Touží po vejcích (2), síru (1), salátech (1), zmrzlině (2) a ředkvičkách (4).

Odpor k bublinkovým nápojům.

Žízeň: pije bylinné čaje, kávu, a ovocné šťávy.

Tendence k zácpě: tvrdá, uzlovitá stolice.

Žádné venerické choroby v anamnéze.

Žádné strachy či fobie.

Jsem citlivá na chlad (2), ale vadí mi, i když je moc horko (2).

Laurie Dack: Tak jaké jsou vaše návrhy na předepsání v tomhle případě?

Pause Herscu: Nemůžu se rozhodnout mezi dvěma léky, Platinou a *Abies canadensis*. Dal bych platinu kvůli tendenci myslet na sexuální záležitosti, když krvácí. Viděl jsem to několikrát u těhotných žen, které potracely. A když krvácení přestane, začnou být rozrušené, zlostné a plačtivé. Ona je taky trochu taková. *Abies* bych dal kvůli problémům se žaludkem a s dělohou spojeným se slabostí, která způsobuje, že si člověk neustále má chuť lehnout. Vithoulkas doplnil *Abies* do Repertoria do rubriky touží po ředkvičkách, což je jednak zvláštní a jednak je to v tomhle případě hodně výrazné.

Judy Christianson: Jedna možnost je *Secale*. Má rádo chlad a nesnáší horko, různé typy bolestí v děloze, nebezpečí potratu ve třetím měsíci a neustálý výtok vodnaté krve.

Steve Olson: Viděl jsem případy *Medorrhina*, kde se sexualita probouzí v raném věku. Mohl by to být poněkud mírnější případ tohoto typu. Mívají tumory a pocit rozpínání a vytékání ven, chybí tu jakákoli hranice.

Deborah Gordon: Mohla by to být typická *Lachesis*, ale je tu výrazná nerozhodnost, odbíhání od tématu, značná sexuální energie a ovšem krvácení.

Julek Meissner: Pomyslím na *Ustilago*. Hodně jsem uvažoval o krvácení při tolika potratech v anamnéze. V Boerickovi čteme o krvácení při sebemenším podráždění – jasně rudé, částečně sražené, výtok tmavé krve, tvořící dlouhé provázky. *Ustilago* je ovšem také známý lék na fibroidní tumory.

Analýza případu:

Neměla jsem vůbec žádnou představu, jaký lék bych měla dát. Když pacientka odešla z mé ordinace, byla evidentně přesvědčena, že hysterektomie je nevyhnutelná. Připadala si, že „v tom věží až po uši“. Co mě zaujalo, byl její úvodní popis, že „uvízla mezi skálou a něčím tvrdým“, což vystihovalo její situaci. Tenhle výrok se mi znovu a znovu vracel, když jsem o případu uvažovala. Pocit uvíznutí, nemožnosti pohnout se, a pocit porážky opětovně vyplýval z jejich slov:

„obrovský uzel v mé děloze se stále zvětšuje, i když krev stále vytéká.“

„jako fotbalový míč uvízlý v mém bříše.“

„Moje břicho je jako obrovský uzel, který stále roste a krvácí.“

„... nikam se neposunuji. Mám pocit, že jsem uvízlá na mrtvém bodě.“

„Připadám si celá zauzlovaná.“

Pocit smutného zauzlení kdesi uvnitř, i když „všechno vytéká ven“ a vyličení sexuálního kontaktu s otcem mi také připadalo důležité. Je to stejný výraz jako „všechno ze mě vytéká ven, a přesto ten obrovský uzel v mém břiše neustále roste.“ Pacientka užívá stejné výrazy k popisu svých gynekologických problémů i svého emočního stavu – pocit „zauzlení, uzlu, který uvízl uvnitř, i když všechno vytéká ven“.

Další indikací jejího pocitu „uvíznutí“ je její silné zaujetí sexem, absence sexuálního života v důsledku silného menstruačního krvácení a nesplněné sexuální fantazie, které vyplynuly ze situace. Silná, protrahovaná menstruace podle jejích slov „...trvá od jedné periody do druhé. Neustále to teče a nikdy to nepřestane, takže se téměř nemůžeme milovat.“

Dovedme její metaforu dál a uvažujme o pocitu uvíznutí mezi skálou a něčím tvrdým. Mohly by tou skálou být fibroidy? Pocit viny? Bulky? Uzly? Mohlo by „něčím tvrdým“ být nadměrné krvácení? Neuskutečněné sexuální fantazie? Strach z operace? Křeče při menstruaci?

Tato témata je teď třeba přeložit do jazyka repertoria. Použila jsem Kenta a Syntetické repertorium a jako první rubriku jsem zvolila ŽENA, Menses, protrahované. V syntetickém repertoriu jsem našla specifičtější rubriky, jako například ŽENA, Menses, protrahované, 10 až 14 dní, nebo ŽENA, Menses, neustávající až do příští periody – což jsou téměř přesně její vlastní slova. Rozhodla jsem se zůstat u širší rubriky – u té první – ale bylo dobré vědět, že je tu i specifičtější rubrika jako potvrzení. Další rubrikou byl specifický popis jejího problému: ŽENA, děloha, zauzlování, jako by byla. A konečně další rubrika je MYSL, Fantasie, lascivní.

Zvolila jsem ještě dvě další rubriky, které pokrývaly její symptomy bolesti v děloze. První symptom je bolest začínající v levém vaječníku a šířící se do dělohy. Druhý symptom je bolest šířící se z jedné strany na druhou. Připadalo mi, že tyto symptomy jsou charakteristické pro její pocit „uvíznutí“, protože, jak říká, „bolest mi brání v pohybu“. Tyto dvě rubriky jsou:

+ ŽENA, Bolest, vaječníky, levý, šířící se do dělohy.

+ ŽENA, Bolest, vaječníky, levý, šířící se doprava.

Jediným lékem, který se objevuje ve všech těchto rubrikách, je Ustilago maydis. Phatakova materie medica popisuje Ustilago:

... ovlivňuje ženské pohlavní orgány... kongestivní, pasivní, nebo pomalé krvácení nebo ve sraženinách... tmavé krvácení... jakoby uzel v děloze, ve střevěch, v krku... hypertrofie dělohy. Děloha jakoby stahována do uzlu. Jsou zaznamenány případy, kdy po podání zmizely fibroidní tumory.

Boerickova materie medica hovoří o léku těmito slovy:

... stav ochablosti dělohy – krvácení... hojné menses po potratu, výtok krve při sebe-menším podráždění, děloha hypertrofovaná.

A konečně Hering popisuje *Ustilago* jako „...těžkou psychickou depresi; podrážděná... velmi smutná; často pláče.“ Děložní krvácení popisuje takto: ...chronické děložní krvácení... velmi silné krvácení, které neustává až do příští periody... podrážděné vaječníky; neustálá bolest v levém vaječníku směrem do dělohy.“

Plán: *Ustilago* 1M

První kontrola sedm týdnů po podání:

Měla jsem normální periodu. Začala a pak přestala.

Krvácela jsem devět nebo deset dní a pak to přestalo.

Od té doby žádné krvácení, už je to tři týdny.

Krvácení bylo velmi silné po sedm dní, byla to úplná povodeň, když jsem se pohnula nebo se zvedla ze židle (2).

Tmavé sraženiny.

Pak krvácení přestalo a už tři týdny se neobjevilo.

Jsem opravdu optimistická.

Břícho mám stále velké a pocitově těžké (2).

Mám mnohem víc energie, připadá mi, že se mi zase vrací energie. Jela jsem s rodinou na víkend a byli jsme na procházce. To už jsem dlouho neudělala.

Opravdu jsem na tom mnohem lépe s energií.

Při menstruaci mě opět bolel levý vaječník, ale netrvalo to dlouho.

Život doma je hektický – děti, manžel. Zdá se mi, že přece jen toho udělám víc než dříve. V posledních čtrnácti dnech jsem uklidila dětský pokoj. Neuvědomovala jsem si, jaký tam byl nepořádek. Vůbec netušila, v jakém stavu to tam je.

Cítím se mnohem volněji.

Pořád ještě se mi občas točí hlava, ale když si na chvíli sednu a odpočinu si, je to hned pryč.

Nevěnovala jsem se svým snům – neměla jsem čas.

Několikrát jsme se milovali a bylo to skvělé. Ani na to moc nemyslím.

Předtím jsem skutečně žila ve snovém světě. Pěstovala jsem si dlouhé romantické sny, ale teď už na ně nemám čas a vlastně ani chuť.

Dva dny po podání ze mě vyšla hodně velká sraženina. Bylo to dost bolestivé, protože to bylo tak velké. Dlouho jsem plakala. Myslela jsem si, že pláču bolestí, ale slzy mi tekly, i když bolest odezněla. Druhý den jsem se probudila a už jsem neplakala.

Plán: Čekat.

Druhá kontrola tři až čtyři měsíce po podání:

Měla jsem pravidelný menstruační cyklus: 28 dní a perioda pak trvala osm až deset dní. Jen dva dny silné krvácení a sraženiny. A dokonce i v ty dva dny jsem mohla něco dělat.

Už necítím v břiše ten „fotbalový míč“. Zvětšená děloha se zlepšila.

Navštívila jsem doktora. Je skeptický a stále doporučuje hysterektomii. Myslím si, že je blázen.

Nemám tolik nergie, kolik bych si přála, zvláště při menstruaci. Bolest už nevystřeluje do dělohy, ale je hryzavá a pálivá.

Připadám si optimistická a můj postoj je pozitivní.

Náš sexuální život je v pořádku, pokud máme čas.

Mám problém s chozením spát včas. Nemůžu spát. Přemílám všechno v hlavě, plány do budoucnosti a tak.

V noci je mi horko. Někdy se v posteli potím.

Plán: Čekat.

Třetí kontrola šest až sedm měsíců po podání:

Šla jsem k doktorovi a nechala jsem si udělat ultrazvukové vyšetření. Sdělil mi, že se fibroidy zmenšily. To jsem mu říkala, už když jsem u něj byla naposledy.

Stále mám pravidelný cyklus, 28 dní.

Krvácení trvá asi osm dní, z toho dva dny je velmi silné.

Téměř žádná bolest; občasné píchnutí v levém vaječniku.

Žádné bolesti hlavy.

S energií jsem na tom dobře.

Mám trochu problémy s usínáním. Neumím prostě vypnout myšlenky (2).

Rozhodla jsem se nepodstoupit hysterektomii a řekla jsem to doktorovi.

Cítím se mnohem lépe.

Plán: Čekat.

Čtvrtá kontrola rok po podání:

Ultrazvukové vyšetření bylo provedeno jeden rok po podání léku. Fibroidy se zmenšily „o osmdesát procent“. Zůstal pocit městnání kolem levého vaječniku. Další ultrazvukové vyšetření provedeno o osm měsíců později a po fibroidech v děloze nebylo ani stopy.

Sheryl Kipnis: Říkala jsi, že rubrika pocit uzlu v děloze je v Syntetickém repertoriu?

Laurie Dack: Ano, je v Syntetickém repertoriu, které má rozsáhlou sekci o ženském genitálu. Je to velmi užitečné.

Ustilago při masturbaci

Dopis šéfredaktorovi

(Homeopathic Recorder, sv. 25, č. 11. str. 509, listopad 1910)

Šéfredaktor Homeopatického zápisníku:

Chci zde popsat svou zkušenost s pacientem, který po dvacet let masturboval a „prostě nemohl odolat pokušení masturbovat“. Byl sedm let ženat, měli tři krásné, chytré, dobře živené děti. Pacient mohl mít sexuální styk každou noc, a přesto musel přes den masturbovat. Vyzkoušel jsem na něm různé léky s nulovým výsledkem. Nejevil žádné známky degenerace, byl vždy pečlivě upravený, v úřadě zastával významné postavení a dožadoval se pomoci, protože sám nedokázal přestat. Jak jsem již pravil, vyzkoušel jsem na něm různé léky, až jsem náhodou narazil na jeho symptom „neodolatelná touha masturbovat“ pod Ustilagem. Předepsal jsem mu tedy tento lék dvakrát až čtyřikrát denně, dokud problém nepřestane, a pak se mi měl ohlásit. Jeho zpráva zněla takto: „Myslím, doktore, že tentokrát jste strefil hřebíček na hlavíčku, protože jsem neměl žádný důvod ke starostem hned od prvního dne, kdy jsem lék vzal.“ Dal jsem mu další třígránovou lahvičku a řekl mu, aby lék bral jen tehdy, když se dostaví nutkání. To se odehrálo před rokem a on ještě lahvičku nevyprázdnil. Výsledek prvního podání mi připadal dobrý a nedávno jsem ho potkal, a on mi sdělil, že nemasturboval už rok, a že nutkání se dostavuje jen zřídka. Vyzkoušel jsem to ještě na dvou nebo třech dalších pacientech s dobrými výsledky. Nevím, jestli je to specifický lék, ale rozhodně to stojí za sdělení.

Bratsky, Geo. J. Wenzlik, M. D., Iowa City, Iowa

Využijte možnost zviditelnit vaši homeopatickou praxi na internetu prostřednictvím seznamu homeopatů na www.homeopatie.cz

Těž prosíme všechny homeopaty, kteří jsou již v seznamu uvedeni, aby překontrolovali své kontaktní údaje, zda jsou stále aktuální.

Dva případy autopatie

Jiří Čehovský

Jelikož autopatii často doporučuji svým klientům a mám s ní více než dvouleté zkušenosti, které jsou doslova ohromující, domnívám se, že je mou povinností ji občas připomínat. Tentokrát tak činím dvěma případy dlouhodobých chronických potíží. Oba byly nejdříve s potěšitelnými, ale nikoliv trvalými výsledky, léčeny homeopaticky. I když autopatie působí podobnými cestami jako konstituční lék – čili podle Heringových zákonů, podařilo se mi vysledovat některé zákonitosti v celostním vývoji klientů, které jsou mírně odlišné. O tom bude první případ.

Robustněji stavěná 33 letá žena, matka 12 ti leté dcery. Má paradontosu v pokročilém stadiu. Zuby se viklají, bolí celá pusa i zuby, pořád. Cítí to dokonce i ve spánku, spí se zařatými zuby nebo jimi cvaká. Spávala se silně zařatou čelistí. Špatně se jí kouše, protože to bolí. Zuby nemají kazy. V osmnácti spadla na bradu, pak jí začala vystupovat šestka, byla vytržena. Pak se začaly zuby rozestupovat a potom viklat. Začly nejdříve dolní, pak i horní zuby. Kvůli zánětu jí vytrhli všechny stoličky. Cítí pachut v ústech, mezi dásní a zubem se tvoří choboty obsahující zánětlivé výpotky. Tomu těsně předcházela operace, kdy jí dásně rozřízli a vyčistili – byl to již celkem třetí zákrok tohoto druhu. Poté jí začaly zuby bolet trvale a bolí asi dva měsíce až do přítomnosti. Po posledním zákroku jí také ztuhl čelistní kloub, otekla tvář, nemohla otevírat ústa. Od té doby jí občas vypadne čelistní kloub. Kloub bolí. Lékař jí řekl, že je kloub v pořádku. Při posledním zákroku našli mikroorganizmy, kvůli tomu je nyní pozvána k desetidennímu pobytu v nemocnici, kde jí mají být podávána antibiotika v infuzích. Poté je plánována nová operace, kdy jí má být zbroušena kost a bude dán implantát z kravských kostí. Stav se při intenzivní alopatické péči trvale zhoršuje.

Trpí rovněž častými bolestmi hlavy.

Má oči citlivé na světlo a bolí ji. Brala dlouhodobě oční kapky.

Musí spát 12 hodin, jinak se cítí unavená.

V minulosti prodělala opakované angíny, zhruba jednou až dvakrát ročně, poslední před rokem. Paradontosu mají i oba její rodiče.

Nejdříve jsem jí doporučil homeopatický lék v potenci 1M, určený podle totality symptomů a jejího psychického obrazu. Zároveň se rozhodla odložit jakékoliv další stomatologické či jiné alopatické intervence, o nichž byla přesvědčena, že jí nepomáhají.

Po sedmi týdnech se postupně zlepšily bolesti hlavy, dásní, kloubu, přestala spát se zařatými zuby.

Po čtyřech měsících od podání léku ji stále pobolívá čelist při kousání, i když ve zlepšeném stavu. Objevil se znovu útvar ve sliznici tváře, který byl dříve operován- je tím silně znepokojena. Asi 14 dní ji opakovaně opět bolí hlava. Nyní jsem doporučil, aby si vyrobila *autopatický preparát* z vlastní sliny, a to fluxní metodou prolitím pěti litrů vody – zhruba potenci C 200.

Kontrola po dalším měsíci. Bolesti hlavy hned přešly. Zuby se viklají jako dřív, ale zuby, čelist ani kloub nebolí. Dásně stále mírně krvácí, což je stará potíž. Naza- tuhává už tvář, ani při zívání. Měla v bytě návštěvu se psem – dříve trpěla mírnou alergií na psy. Reakce byla nyní velká: pálily ji silně oči (starý -reverzní- symptom) a v krku cítila knedlík jako při angíně. Od té doby ji bolí permanentně oči, jakoby v nich měla písek (starý symptom).

Kontrola po dalších třech měsících. Zlepšení z minule trvá, k tomu přestaly krvácet dásně a nebolí. Oči občas slzí. Má nyní rýmu. Na psy už skoro nereaguje. Útvar na sliznici tváře, který ji předtím děsil, nemá.

Kontrola po pěti měsících od podání autopatického preparátu: Zase ji bolívá občas hlava, oči dál slzí a znovu bolí zuby. Usoudil jsem na počínající relaps. Vyrobila a užila znovu *autopatický preparát* ze sliny přibližně ve stejné potenci.

Kontrola po dalších třech měsících: Hlava a zuby přestaly po minulém podání bolet, ale obojí potíže se nyní vrací v poslední době. Oči neslzí, jen ráno a večer mírně od únavy, dásně nekrvácí a zuby a kloub nebolí. Protože se vrací vnitřněji uložená potíže (bolest hlavy), zatímco periferněji uložené problémy dosud setrvávají ve zlepšeném stavu, usoudil jsem na počínající relaps a doporučil jsem zdvojnásobit množství prolité vody a užít preparát ještě jednou.

Kontrola po dalších dvou měsících: volá, že má angínu (starý symptom) – totiž oteklé mandle a bolest v krku, ale tentokrát kupodivu bez teploty a zchvácenosti, takže chodí normálně do práce. Všechny chronické potíže však ustoupily – hlava, kloub, zuby, dásně, oči jsou v pořádku. Autopatický preparát, který jsem jí naposledy doporučil, ale vůbec neužila, protože dříve než se dostala k přípravě, problémy začaly samy mizet! Je tedy stále pod vlivem předchozího podání.

Není to zdaleka jediný případ autopatie, kdy se po zhruba dvou až čtyřech měsících od podání některé vnitřněji (nikoliv povrchově!) uložené a již zlepšené symptomu přechodně opět zhoršily, aby organizmus nabral nový dech a v jakési spirále vynesl celý systém na vyšší úroveň zdraví. To je ona autopatická specifická vývoje, kterou jsem při působení homeopatických léků nikdy nepozoroval, ani pokud vím není popsána. Je to nepříliš častá odchylka od Heringových zákonů, které jsou jinak výborným vodítkem při autopatickém procesu a ukazují nám, kdy opakovat preparát. Zmíněná angína pak není ničím jiným než přechodným reverzním návratem starého symptomu na cestě zpět bývalými frekvenčními stavy k vyššímu stavu bytí na fyzické, psychické a spirituální úrovni.

Po dalších šesti měsících: Poté co příznaky angíny rychle samy pominuly, nemá již potíže, které by stály za zmínku (občas se vidíme). Cítí se dobře a vypadá dobře.

Následující případ ukazuje, že autopatie dává reálnou naději na uzdravení a plný život i lidem, jejichž celková životní perspektiva rozhodně nevyhlídá díky dlouhodobým a tzv. nevyléčitelným potížím příznivě.

Až příliš štíhlé, bledé, asi dvacetileté děvče, říkáme jí Kristýna. Asi sedm měsíců má časté vodnaté stolice s velkou plynatostí, poslední čtyři měsíce s krví. Čtyři měsíce je uznána lékařem v pracovní neschopnosti a zůstává doma. Informuje mě, že koloskopie ukázala zánět střeva (neví zda tlustého či tenkého, druhé je pravděpodobnější) v délce 40 cm, další úsek je zarudlý. Stolice je tekutá, přibližně 6x denně a 4 x v noci, odchází s plyny, takže je kvůli tomu obtížné vycházet z bytu. Velká únava. Stav se zvolna zhoršuje. Bere řadu léků. Diagnosa prý zní ulcerosní kolitida, jeden z mých známých lékařů vyslovil domněnku, že by se mohlo jednat o Crohnovu nemoc. V takových případech prý bývají zanícené úseky střeva odoperovány, čímž se stav dočasně zlepšuje, aniž by bylo dosaženo trvalého vyléčení.

Asi měsíc po užití homeopatického léku v potenci 1M se dostavily horečky až přes 39° C trvající týden, byla pod lékařskou kontrolou.. Po dalším měsíci se dovídám, že má stolicí jen 2x denně, zformovanou. Vypadá zdravě, červené tváře. Má dobrou náladu, jakou už dlouho neměla, není unavená. Přešla ji nervozita, která ji trápila poslední měsíce. Poté jsem o ní rok neslyšel a, jak jsem se později dověděl, až na poslední měsíc byla v té době stále bez potíží.

Po roce od poslední kontroly mi volají příbuzní: Kristýna má zase asi měsíc průjem a krev ve stolici. Poslední 4 dny má horečku, až 40° C. Lékař jí řekl, že je to chřipka a dal jí na to antibiotika. Den před tímto telefonátem si sama vzala homeopatický lék, který jí pomohl před rokem.

Po dalších třech dnech volají, že horečky dále trvají a kolísají až do 40° C. Je velmi slabá a stolice jsou 8x denně a 4x v noci. Je velmi unavená a bolí ji hlava a končetiny. Zdá se pravděpodobné, že homeopatický lék už ztratil svůj rezonanční vliv (nemocná se změnila), nemá účinek. Navíc je díky horečce a průjmu vystavena silné dehydrataci, která může být nahrazena jen infuzemi, nikoliv již pouhým pitím. Poradil jsem jim, ať požádají lékaře o hospitalizaci.

Za měsíc po propuštění z nemocnice se počet stolic poněkud zmírnil, ale je tam stále někdy trochu krve. K tomu Kristýnu začínají bolet podivně záda. Říká, že je jinak spokojená, protože jsou na ni všichni hodní, když je nemocná. Protože došlo přece jen ke zlepšení a užila lék, který jí před tím rok pomáhal, řekl jsem si, že počkám a zatím nedoporučím nic.

Za měsíc nato, kdy se pomalu stav zlepšoval, došlo k prudkému projevu nových symptomů: trýznivé bloudivé bolesti, které se střídaly, tu koleno, tu kyčel nebo ra-

meno, klíční kost... a k tomu horečky. Členové rodiny říkali, že nad ní pláčí, jak trpí. Šla na vyšetření k lékaři, ale stav kolísavě pokračoval nezměněn.

Doporučil jsem *autopatický preparát* z vlastní sliny vyrobený nalitím 3 litrů vody – čili potence C 120. Zjistil jsem, že v lahvičce harmonie, která byla v tomto stejně jako v předchozím případě použita, vzniká potence C 40 z jednoho litru prolité vody. Četnost stolic se hned snížila na dvě denně a žádnou v noci. Opět se projevila horečka a bolest kyčle. Dostala však chuť k jídlu. V nemocnici jí zjistili na vyšetření, že má málo červených krvinek a dostala třikrát transfuzi.

Po třech týdnech od podání autopatického preparátu referuje, že má dobrou náladu a nemá už bloudivé bolesti.

Dva a půl měsíce od podání autopatického preparátu, říká, že je to dobré, i když ne dokonalé. Přibrala deset kilo, z padesáti se dostala na šedesát – před tím byla chorobně hubená. (Je vysoká) Je tři týdny bez jakýchkoliv léků, bere jen železo. Má dobrou náladu, kamarádky jí říkají, že se pořád směje. Občas vyráží do světa, k čemuž neměla dřív energii. Stolice stále 2x denně, zformovaná, ne v noci, bez krve. Ještě trochu cítí kyčel.

Pět měsíců od podání autopatického preparátu: Váží 66 kg, stolice tuhá, zformovaná, jedenkrát denně. Celou dobu žádné léky. Má trochu rýmu, týden lyžovala na horách. Minulý týden byla na rektoskopii – řekli jí, že to vypadá dobře, žádný nález. Udělali jí před týdnem rovněž rozbor krve – je v pořádku.

Uběhlo dalších osm měsíců. Kristýna přichází a říká, že od poslední kontroly se neprojevily žádné potíže. Uvádí také, že už asi rok bere hormonální antikoncepci. Kupodivu tím její celostní vývoj není nijak negativně ovlivněn, což mi připadá překvapující. Dohodli jsme se s ní i s jejími příbuznými, že se okamžitě ozvou v případě, že by se projevily jakékoliv byť i drobné problémy. Ty by totiž mohly být předzvěstí relapsu a měl by být včas užit nový autopatický preparát, aby se zabránilo hlubšímu propadu. Uběhly další tři měsíce a dosud se neozvala. Její známí referují, že vypadá naprosto zdravě. Jestli dobře počítám, jedna dávka preparátu v nepříliš vysoké potenci tedy zatím působí šestnáct měsíců.

Poznámka redakce: Pokud máte také dobré zkušenosti s touto novou metodou, ozvěte se, rádi váš příspěvek zveřejníme. A pokud k této metodě máte nedůvěru, výhrady či averzi, ozvěte se také. Diskuse a střetávání názorů či zkušeností vždy napomáhají dobrému cíli, kterým je odstranění utrpení lidí..

Homeopatický software

KENT



Profesionální program Kent je již devět let spolehlivým pomocníkem našich homeopatů

Návštěvníkům homeopatických kurzů a seminářů jistě neuniklo, že zahraniční přednášející homeopaté, ať již pocházejí z Anglie, Holandska nebo Německa, používají ve své praxi snad téměř bez výjimky počítačové homeopatické programy. Kent dává i českým uživatelům možnost využít výhody počítačové analýzy případů., a to ve srovnatelně nižších cenách a v mateřském jazyce.

K DISPOZICI TŘI MODULY:

- a) **Základní modul** obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickovu Materii mediku. Cena 14 000 Kč.
- b) **Modul Materia medica** obsahuje další 3 materie mediky od Kenta, Allena a Pulforda, celkem 1 800 str. textu. Cena 6 000 Kč.
- c) **Modul Murphyho Repertorium** pracuje stejným způsobem jako základní modul, ale navíc i s moderním, neobyčejně rozsáhlým textem. Cena modulu Murphy 8 000 Kč. Je možné jej snadno připojit k již nainstalovanému programu.

Je možné si vybrat jakoukoliv kombinaci modulů, vždy však zároveň se základním modulem.

- KENT výrazně usnadňuje a urychluje orientaci v repertoriu a vyhledání symptomů a jim odpovídajících léků. Nalezne v textu jakékoliv slovo – symptom. . Klepnutím na odkaz se dostáváte přímo do spřízněné rubriky, i v jiné kapitole.
- KENT ve vteřině navrhne, které léky jsou pro daný případ nejvhodnější. Dává možnost analyzovat výsledek repertorizace se zvýšením hodnoty „malých“ léků, s posílením výrazných symptomů nebo jen podle malých rubrik, a to jak podle počtu výskytů, tak i podle součtu hodnot léků.
- Každá repertorizace je zálohována a je možné ji během kontrol postupem času dopracovávat, přidávat nové symptomy atp.
- Program umí vyhledat všechny rubriky určitého léku a vytvořit tak pro vás podrobnou materii mediku jakéhokoliv, i málo známého léku.
- Možnost editace rubrik i léků, přepisování nových rubrik i léků, například na základě poznatků z přednášek či literatury.
- Modul Materia medica umožňuje přepisovat k lékům své poznámky na přednáškách či při studiu literatury a zálohovat je.
- KENT umožňuje vedení kartotéky pacientů s podrobnou dokumentací o jednotlivých případech.
- Při každém pracovním krku je k dispozici Náповěda s podrobným popisem, jak si počínat při ovládání programu. Toto ovládání je uživatelsky přátelské, jednoduché a přizpůsobené i těm, kteří nemají podrobnější znalost práce s počítačem.

Demoverzi lze získat na Internetu na adrese <http://www.ecn.cz/alternativa>. Po dohodě možno osobně vyzkoušet plnou verzi v Alternativě.

Alternativa s. r. o., E. Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel.: 257 899 205, tel./fax: 257 922 331, e-mail: alterkol@post.cz